

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 28 oktober 2013 uitspraak gedaan inzake het beroep van

de heer, wonende te verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van **de voorzitter van de examencommissie ESE**, namens de decaan ESE, hierna: verweerder, waarbij aan appellant een negatief bindend studieadvies is gegeven.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij ongedateerd schrijven, geregistreerd bij de EUR op 3 september 2013, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 16 augustus 2013, waarbij aan hem een negatief bindend studieadvies is gegeven en hem is meegedeeld dat hij zich de komende drie studiejaar niet mag inschrijven voor de opleiding Econometrie en Operationele Research.

Het college ontving een verweerschrift d.d. 24 september 2013.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 28 oktober 2013. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door, secretaris van verweerder.

II. Motivering

1. Appellant is in het studiejaar 2012-2013 begonnen met de bacheloropleiding Econometrie en Operationele Research. Aan het eind van zijn eerste studiejaar had appellant 52 studiepunten behaald, waarmee hij niet voldeed aan de norm van het bindend studieadvies. Deze houdt in dat aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van het onderwijsprogramma van Bachelor 1 (B1) moeten zijn behaald (60 studiepunten). Hij mist de vakken Analyse 2 en Statistiek. Aan appellant is een negatief bindend studieadvies uitgebracht. Tegen dit besluit komt appellant in beroep.

In zijn beroepschrift geeft appellant aan -kort samengevat- dat hij vanwege persoonlijke omstandigheden niet voldoende studiepunten heeft kunnen behalen om aan de bsa norm te voldoen. Appellant betoogt dat zijn persoonlijke situatie niet serieus is genomen door verweerder of niet goed begrepen is. Appellant zegt herhaaldelijk te hebben aangegeven dat het probleem omtrent zijn oom al veel langer speelde, en niet alleen vlak voor de tentamens van blok 4. Voor die tijd had appellant al een afspraak gemaakt met de studieadviseur. Hij heeft ook een aantal malen de universiteitspsycholoog bezocht om over zijn situatie te spreken. Appellant zegt van de studieadviseur het advies te hebben gekregen om van de openstaande vakken de gemakkelijkste vakken te herkansen. Voor het bsa maakt het in beginsel niet uit welke vakken aan het eind van het jaar nog openstaan, zo zou de studieadviseur volgens appellant hebben gezegd. Verweerder merkt hierover ter zitting op een dergelijk advies niet te hebben teruggevonden in de

aantekeningen van de studieadviseur. De vraag was, aldus verweerder, hoe appellant de 'schade' zoveel mogelijk kon beperken. Daarvoor kan het beste tentamen worden gedaan in die vakken die de student het beste liggen.

Appellant bestrijdt de stelling van verweerder dat het cijferbeeld van de door hem behaalde vakken pover zou zijn. Appellant wijst erop dat hij steeds hogere cijfers heeft behaald gaandeweg het studiejaar. Hij merkt op dat hij vanaf het vierde blok geen enkele onvoldoende meer heeft behaald en voor de herkansingen beduidend hogere cijfers haalde dan in eerste instantie.

Appellant heeft na het vierde blok bij verweerder een verzoek ingediend om een extra herkansing. Dit verzoek werd afgewezen omdat appellant te weinig bewijs had ingeleverd van zijn persoonlijke omstandigheden. Ter zitting merkt appellant op dat hij op advies van de universiteitspsycholoog in zijn verzoek expliciet had aangegeven dat verweerder desgewenst bij de universiteitspsycholoog nadere informatie over de situatie van appellant kon verkrijgen. Appellant concludeert tot zijn spijt dat verweerder kennelijk geen informatie over hem heeft ingewonnen bij de psycholoog.

2. Verweerder merkt in het verweerschrift op dat de examencommissie met de studieadviseurs en een van de studentendecanen in augustus 2013 de bij hen bekende persoonlijke omstandigheden van appellant heeft besproken.

Verweerder merkt ter zitting op dat er sprake is geweest van persoonlijke omstandigheden die -in de woorden van verweerder- een stevige impact hebben gehad. Echter, gezien de povere resultaten die appellant gedurende het studiejaar heeft behaald voor met name wiskunde- en statistiekvakken is verweerder er niet van overtuigd dat appellant binnen een redelijke termijn de studie Econometrie met succes zal kunnen afronden. Juist genoemde vakken zijn van essentieel inhoudelijk belang voor het vervolg van de studie Econometrie. Het is verweerder niet duidelijk geworden dat appellant geschikt is voor de studie Econometrie. Door het hele jaar heen heeft appellant forse onvoldoendes gehaald.

M.b.t. de verbetering in het cijferbeeld merkt verweerder desgevraagd op dat deze onvoldoende gewicht in de schaal legt. Er blijven immers twee onvoldoendes staan.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Op grond van artikel 7.8b, derde lid van de WHW kan aan een studieadvies door of namens de decaan van de opleiding een afwijzing worden verbonden, op grond waarvan de student zich niet meer voor dezelfde opleiding kan inschrijven. Een dergelijke afwijzing kan slechts worden gegeven indien de student met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt geacht wordt voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die daaromtrent zijn gesteld. De bedoelde norm houdt in dat aan het einde van het eerste jaar van inschrijving alle 60 studiepunten moeten zijn behaald van het cursusjaar B1.

Vaststaat dat appellant na het eerste jaar Econometrie niet heeft voldaan aan de norm van het bindend studieadvies. Appellant heeft in totaal 52 studiepunten van B1 behaald, waar 60 punten nodig waren om aan een negatief bsa te ontkomen.

Niet in geding is dat appellant in zijn eerste studiejaar te maken heeft gehad met persoonlijke (familie-)omstandigheden die - in de woorden van verweerder ter zitting - een stevige impact op diens studieprestaties hebben gehad.

De door verweerder aangedragen argumenten dat appellant niet geschikt is te achten voor de studie Econometrie kan het college niet volgen.

Het college volgt verweerder niet in zijn stelling dat het cijferbeeld van appellant een pover resultaat laat zien. Niet alleen kan worden vastgesteld dat appellant de vakken Algebra 1 en 2, Basiswiskunde en Wiskundige methoden heeft behaald, maar voorts dat sprake is van een stijgende lijn in de resultaten en in de herkansingsperiode sterke vooruitgang is geboekt op alle vakken die appellant aanvankelijk met een onvoldoende afsloot. Dat nog twee, niet herkanste, vakken van het eerste jaar openstaan na de herkansing leidt niet tot een andere vaststelling. De vraag welk advies de studieadviseur heeft gegeven over welke vakken te herkansen, laat het college in het midden. Partijen geven daaromtrent elk een eigen lezing.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat verweerder in de situatie van dit geval in redelijkheid op dit moment niet tot een negatief bindend studieadvies heeft kunnen komen. Appellant verdient nog een kans naar het oordeel van het college.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit van 16 augustus 2013 en draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de overwegingen van het college binnen twee weken na verzending van deze uitspraak.